

LA UNIÓ EUROPEA (VII) (El Brexit)

Per Guillem Palmer

El "brexit" és l'acrònim de dues paraules angleses: Britain (Gran Bretanya) i èxit (sortida) que fa referència al procediment de sortida del Regne Unit de la Unió Europea. És la aplicació de l'art. 50 del tractat de la UE que regula el procediment de sortida de qualsevol estat membre.

Segons l'art. 50, un cop es procedeix a la seva activació, per part de l'estat que pretén abandonar la UE, hi ha un termini de dos anys, prorrogables de comú acord, per dur a terme les negociacions.

Cas de no arribar aquest acord es preveu que siguin d'aplicació les normes de la Organització Mundial del Comerç. S'aplica aquest precepte amb la finalitat d'evitar que els països amb poca capacitat de negociar es vegin minimitzades davant la resta de països. Aquest article ha estat activat per primera i única vegada pel Regne Unit el 29 de març de 2017.

El referèndum fou convocat pel primer ministre David Cameron i es va dur a terme el 23 de juny de 2016. Més de 17 milions de britànics dels que un 51,89% dels votants foren favorables al "brexit" mentre que pocs més de 16 milions, el 48,11%, desitjaren seguir formant part de la UE. La conseqüència més immediata fou l'anunci del primer ministre i impulsor del referèndum, tot i que defensava la permanència a la UE, David Cameron de dimitir del càrrec en la convenció del Partit Conservador del mes d'octubre del mateix 2016.

Tres foren els primers ministres encarregats de negociar el procés del "brexit". A part de David Cameron, que al poc temps va dimitir, la seva successió va recaure en Theresa May. Entre les seves propostes figurava una major presència femenina en el seu gabinet i, alhora, la creació d'un ministeri del "brexit" per centralitzar i gestionar totes les negociacions

per sortir de la UE. Era la segona dona encarregada de dirigir el govern britànic, 27 anys després de la dimissió

de Margaret Thatcher. Persona tildada de feminista i conservadora no era aliena al món polític; entre d'altres

càrrecs va ser la primera dona presidenta del Partit conservador.

El 24 de maig de 2019, May presentà la dimissió, és a dir, tres anys després del seu nomenament com a cap de govern i líder del partit conservador, sense haver sabut gestionar la sortida del Regne Unit de la UE.

El tercer primer ministre, substituït de Theresa May, fou Boris Johnson. La reina Isabel li acceptà la dimissió a May i nomenà Johnson

primer ministre, el 24 de juliol del 2019. No era un nouvingut a la política ja que, entre altres càrrecs polítics, havia es-

tat alcalde de la ciutat de Londres l'any 2008. Durant el seu mandat prohibí el consum d'alcohol en el transport públic, renovà la xarxa de autobusos, implantà un sistema automàtic pel lloguer de bicicletes i promogué el telefèric del Tàmesis.

En el seu primer discurs en el càrrec, Johnson prometé que, després de tres anys i dos terminis expirats, el Regne Unit sortiria de la UE el 31 d'octubre de 2019, tant si s'aconseguia l'acord com si no. Adduïa que, de no fer-ho, la confiança dels electors en els polítics quedaria sota mínims. Finalment la sortida es produí el 31 de desembre de 2020.

El "brexit" ha tingut implicacions en tots els països ja que, en general, ha suposat la fi del lliure moviment de persones, imposició de controls duaners, limitació de serveis, etc aspectes dels quals Catalunya i Espanya no n'han quedat al marge.

En el que fa referència a les exportacions del Regne Unit a Catalunya cal considerar com a més importants: automoció i els seus derivats, equipaments tècnics i mineria. No cal oblidar, però, el turisme.

Un informe de la Cambra de Comerç Britànica conclou que tant el "brexit" com la situació política a Catalunya no han afectat el nivell

d'inversions, tot indicant que Catalunya va ser el tercer territori del Estat amb més inversió britànica després de Madrid i el País Basc. L'informe conclou que una de les principals queixes dels inversors és la elevada burocràcia tant de Catalunya com del Estat.

Per a Catalunya el Regne Unit és el cinquè mercat més important després de França, Alemanya, Itàlia i Portugal.

A Espanya, en canvi, és el tercer després de França i Alemanya. Encapçalen les exportacions: bens d'equip, automoció, alimentació i begudes, manufactures de consum, productes energètics i bens de consum.

Tot i que la invasió d'Ucraïna per Rússia ha tingut efectes negatius, tant en la economia britànica com a la de la UE, especialment sobre els preus de l'energia, no es poden minimitzar els produïts pel "brexit". La inflació actual és del 10,10% tot esperant que es moderi a finals dels 2023, la subja-cent s'estima en el 5,40%, en tant que Alemanya, França i Itàlia està situada en el 3,80%, 2,60% i 2%, respectivament.

La davallada de la lliura esterlina en relació al dòlar ha estat del 10/12%, les exportacions han caigut entre 2020/2021 un 13,60% i la caiguda del PIB en el propers anys s'estima en el 4%.

Les exportacions a la UE han disminuït un 13,60% passant de 169.000 milions a 146.000. Amb aquestes dades es procedent preguntar-se: hi ha hagut alguna part positiva derivada de la sortida de la UE. La resposta per a molts britànics és que és difícil trobar-ne alguna.

Una de les darreres enquestes datada el 02.11.22 indica que el

52% considera que la sortida de la UE ha estat un error en tant que el 35% la considera positiva. La diferència entre les dues opcions s'ha anat ampliant amb el temps.

No es pot obviar que hi ha pen-saments que posen en dubte aquestes informacions adduint que encara és aviat per avaluar les conseqüències del "brexit" i que, si bé aquestes dades són certes, a la llarga es desconeixen com evolucionaran.

L'esport també n'ha rebut con-seqüències i molt especialment el futbol. Anteriorment qualsevol esportista nascut a l'espai Schengen podia aconseguir un visat de treball, cosa que el "brexit" impedeix en l'actualitat. En el cas concret del futbol per aconseguir el visat existeix un sistema de punts segons la trajectòria professional del futbolista: si procedeix d'un equip que disputi la Champions League, si competeix a alguna de les quatre lligues més importants (Espanya, França, Alemanya o Itàlia), si és internacional amb la selecció del seu país, etc.

Segons els darrers estudis, la sor-tida de la UE ha causat al Regne Unit considerables perjudicis econòmics: la davallada de la lliura esterlina, en relació al dolar, ha estat del 10/12%, les exportacions han caigut entre 2020/2021 un 13,60% i la caiguda del PIB en el propers anys s'estima en el 4%.

Ara el 52% de la població con-sidera que sortir de la EU va ser un error.

Bibliografia: Gencat. Cambra Co-merç Barcelona. Cambra Comerç Britànica. Xarxa. Premsa.

JUNTA DIRECTIVA

President:

Josep Pesa

Vicepresident 1er.:

Amadeu Bitriu

Vicepresident 2on.:

Sebastià López

Secretari:

Eduard Alted

Tresorer:

Albert Orriols

Vocals:

Manel Fernández

Carles Rosel

Albert Serrano

Guillem Palmer

Enric Ruiz

Col·laboradors:

Esteve Muntal

Joan Ramon Marbà

Joan Josep Bayot

Josep Ma. Galofré

Francesc Martínez

Joan Puga

Javier Ballester

Alfons Bayer

Nico Cortés

Les fotografies de la revista han estat realitzades i aportades pels col·laboradors habituals o obtingudes a la xarxa.

Edita: JUBICEC, Associació de Jubilats i Antics Empleats de la Caixa d'Estalvis de Catalunya

Consell editor: La Junta

Coordinació: Albert Serrano

Disseny i maquetació: Amadeu Bitriu i

Sebastià López

Impressió: Toni Ródenas

Correu: jubicec@gmail.com

Dipòsit legal: B-14063-2011.

L'Associació no assumeix les opinions dels articles dels col·laboradors, sent els únics responsables els signants dels mateixos.

CARTA OBERTA

Benvolguts amics/gues,

Ara fa un any que us vam trametre el calendari de JUBICEC i ja arriba l'hora d'arrencar el darrer full. Això vol dir que hem passat un altre any, és hora de fer balanç d'aquest 2022 i parlar una mica del que proposem pel 2023.

No ha estat un any fàcil, en general, si bé per la nostra Associació hem gaudit d'un bon període. Continuem instal·lats en la època Covid, però amb unes conseqüències, molt més lleus, mercès a les vacunes, i a que anem acumulant anticossos. Tot plegat ha permès que la vostra participació i assistència a les activitats ha arribat a molts bons nivells, com podreu comprovar als apartats de la revista que ho expliquen. Així que res més que donar-vos les gràcies, en nom de tota la Junta, a vosaltres i les vostres parelles.

No podem oblidar que la guerra d'Ucraïna també continua i sembla que ens hem anat acostumat a rebre i veure les notícies gràfiques com si fos una cosa llunyana que, malauradament, la tenim a prop amb un efectes devastadors en béns i persones.

També, durant el 2022, han finalitzant amb èxit gairebé tots els expedients tramitats amb l'Agrupació Sant Jordi, per les cotitzacions a Mutualitats, abans de l'1-1-67. S'han rebut les devolucions reclamades dels anys 2016 al 2019 i s'han reclamat les corresponents a 2020.

Ara toca ja parlar una mica de futur i, aquest per l'Associació, no és altre que proposar més activitats de lleure, visites culturals, caminades, Pitch & Putt, excursions i d'altres. Com de costum us demanem la vostra assistència, que ho compartiu amb altres companys, que us inscriteu a tot el que pugueu i que, com fan alguns socis, ens acompanyeu amb altres familiars, als que des d'aquí donem la benvinguda.

També us fem una crida perquè ens feu propostes d'activitats i, com no, que ho compartiu tot plegat amb altres jubilats amb qui aneu tenint trobades, per tal que els feu socis de Jubicec, doncs és la nostra supervivència.

Recordar-vos que tots els socis jugueu una participació de tres euros, en el núm. 09.145 de la Loteria de Nadal 2022.

Us fem a mans el calendari Jubicec 2023, amb fotos de les nostres activitats, desitjant que, com els anteriors, sigui del vostre grat i que serveixi per apuntar-hi els vostres compromisos i, com no, les activitats a les que ens vulgueu acompanyar.

Com a final, aprofitar l'oportunitat per desitjar-vos un bon Nadal per vosaltres i les vostres famílies i que el proper 2023 escampin els núvols per anar recuperant del tot la normalitat.

Ben cordialment.

Josep Pesa

AGENDA de les ACTIVITATS del 1er TRIMESTRE de 2023

Gener:

- 19 - Visita Real Acadèmia de Ciències i Arts

Febrer:

- 02 - Visita Universitat de Barcelona
- 09 - Els esmorzars de Jubicec
- 16 - Xerrades - tertulies: La memòria
- 22 - Excursió calçotada a: (en programació)

Març:

- 02 - Visita: Castell de Montjuïc
- 18 - Visita: Casa Ametller
- 29 - Assemblea Ordinària

NOTA: Les activitats programades en aquesta agenda poden ser modificades i fins i tot anul·lades tenint en compte els possibles efectes negatius de la Covid-19.

Bestiari popular català

L'origen de les figures que representen animals, fantàstics o reals, data de l'edat medieval, que acompanyaven les processons de Corpus Christi.

En el decurs del anys, han evolucionat i adquirit protagonisme en les cercaviles i balls de diables arreu del país.

Avui parlarem de: **L'ÀLIGA.**

Au coronada, de pas elegant i ball solemne.

Fa emocionar als que la contemplen dansar amb dignitat i posat sever sabent, com sap, que és la protagonista.

XERRADES

La memòria

Max Aguilera

Benvolguts,

Per a la propera xerrada proposo tocar un tema que de ben segur, a mesura que ens va passant el temps, el tenim més present.

Em refereixo a la memòria. La memòria en general, la que ens porta a que, dia sí dia també, ens preocupem, enfadem o fem acudits sobre despistes, oblit, dificultat per memoritzar i per recordar, sigui dades, informació, números de telèfon, de matrícula, ... en fi, sabem perfectament de què parlem.

Quants cops hem o ens han recomanat prendre cues de pansa? O quants fàrmacs o complements ens han prescrit per millorar la memòria?

Malauradament, coneixem diverses malalties lligades amb el deterior cognitiu amb diferents noms, amb un denominador comú, la pèrdua de memòria, sigui de coses recents o d'antigues.

Sabem que l'estrès, la manca d'hores de descans nocturn de qualitat, les preocupacions i diferents patologies, ens afecten negativament i ens aboquen massa vegades a dependre de medicaments ansiolítics.

Hi ha diversos mètodes que de forma habitual trobem en publicacions com diaris o revistes, com mots encruats, sudokus, sopes de lletres, etc, que realment donen un bon suport a mantenir actiu el nostre cervell, així com simplement llegir llibres.

Per activar la memòria però, sabem que cal un esforç. Tant si volem estudiar un idioma, saber la llista dels reis visigots o aprendre una poesia. I el que ens preocupa de veritat: on he deixat les ulleres? les claus? que vaig dinar ahir? quan és l'aniversari del meu pare? del meu fill? de la meva dona? en fi, seria interminable, no?

Us proposaré un mètode mnemotècnic, res de nou com ja veureu, doncs ja fa uns anys, que sobre tot als Estats Units, varen sorgir persones que varen promoció mètodes en aquest sentit.

Cercarem la manera d'establir connexió entre els dos hemisferis cerebrals, un més analític i l'altre més intuïtiu. Caldrà un esforç, practicarem, però també, per compensar, ens divertirem.

Que passeu unes bones festes de Nadal i ens veiem a principis de l'any vinent, si Déu vol. No us oblideu!!!!

DITES CATALANES

Gener

Mes de gener, mes malfeiner.

Per Sant Antoni, un pas de dimoni.

El sol de gener emmascara més que un carboner.

Febrer

Si el febrer riu, el fred reviu.

Per Sant Maties, ja són llargs els dies.

A fi de febrer, jornal enter.

Març

Per Sant Josep, plora el cep.

Març, marçot, mata a l'ovella i el borregot i el pastor si pot.

Aigua de març, herba en els sembrats .

MEMÒRIA D'ACTIVITATS DEL 3er QUADRIMESTRE DE 2022

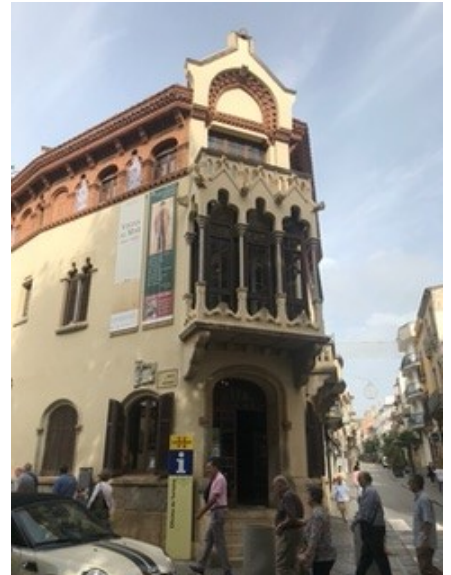
ITINERARIS CULTURALS

El Modernisme i la Casa museu Lluís Domènech i Montaner, a Canet de Mar

En aquesta ocasió 38 companys ens acostem al Maresme, més concretament a Canet de Mar, a 40 Km de Barcelona. Municipi de gran tradició tèxtil, marinera i turística. Busquem amb això trobar els llocs d'interès cultural que, pel fet de no ser a Barcelona, a vegades ens passen desapercebuts. Facilem d'aquesta manera, també, la participació dels companys i companyes que vivint a poblacions allunyades de Barcelona, se'ls fa difícil la participació a les nostres activitats culturals.

L'interès de la visita a Canet es centra en la relació que té la població amb Lluís Domènech i Montaner i també en els edificis que diversos arquitectes del Modernisme català, van construir a aquesta població.

Una consideració prèvia a aquesta gran quantitat d'edificis modernistes de gran vàlua existents a Canet, és la gran pregunta que tots ens podem fer: perquè Canet? què té Canet que no tinguin altres poblacions, que fa que hi hagin tots aquests edificis tan bonics (i rics). Bé, la pregunta es de fàcil resposta: Qui podria gastar tants diners, fent venir industrials, artesans, artistes de tota mena en aquella època (i a la nostra també): la gent rica..

Els "Indianos" eren canetenços que van emigrar a les colònies americanes (especialment Cuba i Puerto Rico), a inicis del segle XIX, arran de la llibertat de comerç amb Amèrica promulgat pel rei d'Espanya Carles III. Alguns d'aquests emigrants varen prosperar i varen tornar al seu Canet natal a mitjans del segle XIX, fent ostentació de les seves riqueses, construint palaus i cases senyorials amb influència dels estils anomenats "colonials"

El Modernisme era l'estil arquitectònic de moda a finals del segle XIX. Així doncs, Lluís Domènech i Montaner, que era de família canetenca (la seva mare era de Canet), el que fou l'arquitecte de referència del Modernisme, va viure els darrers anys de la seva vida a casa de la família materna.

A Canet podem veure edificis com l'Ateneu Canetenc, la casa Roura i la casa Museu Domènech i Montaner (on va viure i treballar)

La Casa Museu Lluís Domènech i Montaner vol donar a conèixer tot l'entorn viscut per l'arquitecte a la seva residència canetenca i al seu taller d'arquitectura. Hi ha plànols, dibuixos i fotografies de l'època. Peces emblemàtiques, com motlles i models escultòrics de la casa Lleó Morera, de Barcelona, o del Palau de la Música Catalana.

Vàrem passejar pel centre de Canet contemplant aquestes joies del modernisme i, posteriorment, vàrem accedir a la casa-museu de Domènech i Montaner. La visita va estar molt ben explicada. Tan sols dir que aquests edificis no estan oberts al públic. El guia ens manifestà que per dins son d'una gran riquesa i tenen una bona conservació...ens hem quedat amb les ganes d'anar-hi en una propera ocasió...

Finalitzada la visita una bona part dels companys i companyes, vàrem fer un menú en un restaurant, prèviament reservat per la sempre eficaç organització dels companys de la Junta de Jubicec.

ALBERT ORRIOLS

Museu de les Carrosses Fúnebres

El dia 3 de novembre vam anar a visitar la Col·lecció de Carrosses Fúnebres al Cementiri de Montjuïc. Suposem que la temàtica del Museu va fer que el grup fos bastant reduït, tant sols 14 persones.

Va ser una experiència molt positiva ja que a través de les carrosses construïdes entre finals del segle XIX i mitjans del XX, de la seva ornamentació, les seves simbologies i la seva diversitat, ens permet conèixer com era tractada la mort, la rigidesa dels seus protocols i com es manifestava la categoria social del mort en el seu últim viatge fins el cementiri.

El més sorprenent és que aquestes carrosses van estar en ús fins a mitjans dels anys 50 del segle passat i va ser gràcies al responsable dels Serveis Funeraris de l'època, qui va conservar les més emblemàtiques, que avui Barcelona pot gaudir de l'únic museu d'aquestes característiques que existeix a Europa.

L'any 1970 es van portar al soterrani de Sancho de Àvila fins que, l'any 2013, construït l'edifici al Cementiri de Montjuïc, les van traslladar allà.

Contràriament al que podríem pensar, no és pas un espai tètric i es complementa amb fotografies d'alguns dels enterraments de personalitats em-

blemàtiques de Catalunya, en els que es van fer servir alguna de les carrosses més luxoses del Museu.

Finalment, també hi ha una biblioteca especialitzada que inclou qualsevol tema que tingui a veure amb la mort i que està adscrita a la Xarxa de Biblioteques de Catalunya, amb la qual cosa es poden demanar els seus llibres.

Aquí teniu una foto del cotxe de "la vídua", a qui no li quedava altre remei (si volia continuar tenint vida) que tornar a casar-se una altra vegada, dos o las que calguessin...

Antonio Fernández

La Basílica de la Mare de Déu de la Mercè

Bon començament del mes de desembre !. Puntualment, ens trobem 37 persones, a la Plaça de la Mercè per fer la visita programada.

En aquesta ocasió, la trobada va proporcionar interessants aportacions. Una d'elles, comprovar que en moments de baixa forma, de crítiques abundants, algú ens va parlar de sentir-nos orgullosos com a barcelonins.

En efecte, Barcelona és bressol de l'únic orde religiós, nascut a la ciutat, que s'ha estès per tot el món i també ha dut i porta el nom de la nostra Patrona per tot el món, de la mà d'un mitjà de transport universal: el cotxe Mercedes. El motor i marca Mercedes-Benz uneix el nom dels dos creadors del motor. Daimler posa el nom de la seva filla Mercedes i Benz el seu propi.

L'Orde Mercedària, fundada per Pere Nolasc, un ciutadà que va posar en pràctica conceptes que ara semblen moderns: solidaritat i servei als vulnerables, sota la tutela de la Mare de Déu de la Mercè (Mercè = gràcia, misericòrdia...), va tenir un paper cabdal en moments de dificultats provocades per un mal de l'època: les ràtzies dels pirates musulmans que segrestaven persones per esclavitzar-les amb el propòsit d'aconseguir un rescat.

Els mercedaris aportaven fons per rescatar als captius, representaven familiars, pactaven amb els comerciants intermediaris i, arribat el cas, substituïen amb la seva pròpia vida la dels segrestats.

Aquesta tasca tant necessària en aquells moments va fer estendre l'Orde per tots els continents.

Això vol dir que el nom de Barcelona i de la Mercè fos conegut arreu.

Actualment, l'Orde Mercedària té un altra comanda de gran importància: prestar ajut, als presos, dins i fora de les presons i ajudant a la rehabilitació de ex-presos.

Tot això, i molt més, va ser objecte de la part discursiva que ens va oferir el pare mercedari, Fermín Delgado, en el decurs de la visita. Aquest va ser l'esperit de la visita.

La forma, l'embolcall, va ser la història de la localització de l'església i l'antic convent: la façana neoclàssica, l'interior barroc, les cremes successives en moments de guerra i revolta, la imatge de la Mare de Déu i les seves diverses restauracions...

Es va destacar la constant i costosa intervenció que cal per mantenir l'edifici, la història de l'orgue, la vinculació de la ciutat i els seus esdeveniments més importants, tot i l'actual menyspreu d'algunes institu-

cions que confonen laïcisme i tradició.

Una visita molt enriquidora des de molts punts de vista, que ens obra la ment a pensar en la nostra vida actual, baula de moltes altres vides entrelaçades.

Barcelonins, actius, amb fama d'innovadors, podem sentir-nos orgullosos de tenir en la nostra ciutat una església tant rica en història. *Mercè Mestres.*

EXCURSIONS CULTURALS

Excursió al Call Jueu de Girona

El dimecres 28 de setembre, estava programada l'excursió anomenada El Call Jueu de Girona. Sortida amb puntualitat del nou lloc de trobada a Barcelona, dirigint-nos tot seguit cap al lloc de l'esmorzar, el Rest. Llinars Park, que ja hi hem anat altres vegades. Ben esmorzats, tots a l'autocar, amb la mascareta que encara s'ha d'utilitzar al transport públic. Ens hi vam ajuntar 51 passatgers, un bon èxit de participació.

A les 11 i poc, arribada a Girona on ens esperaven les dos Guies, que van acompanyar-nos en dos grups, per poder-nos moure amb més tranquil·litat dins els estrets i concorreguts espais del Call Jueu. Ens van explicar la llegenda de les "mosques de Sant Narcís" durant el llarg setge napoleònic, també l'estada dels àrabs a Girona, que va ser curta, i que desmenteix que els famosos banys àrabs del Call Jueu, no en són pas d'àrabs, i es una construcció d'un particular per fer negoci pels voltants del 1800, també vam conèixer la vida del món jueu, en primer lloc l'error de dir Call Jueu. Els calls, són els llocs on habitaven jueus, per tant només hem de dir Call. Mai més utilitzaré el nom erroni.

Els jueus de Girona, com a la resta d'Espanya, van ser ex-

pulsats el 1492, però abans van suportar la gran pressió del rei, per la seva conversió al cristianisme, i les estratègies que feien servir per aparentar que el canvi de bàndol fos creïble i que no anessin a parar a la Santa Inquisició. A l'acabar la visita guiada, ens van deixar a la porta del Museu d'Història dels Jueus, d'on el Manel, havia reservat entrades i vam disposar de gairebé una hora per poder-lo visitar lliurement. Tots junts altra vegada, vam traspasar el riu Onyar i cap al Bus que ens va portar al lloc del dinar, al Restaurant El Celler de l'Adroher, a Canet d'Adri, on ens vam endrapar els plats que cadascú havia triat, bon vi i els cafès que no faltin.

Cap a les cinc, fotos de grup i l'inici d'un retorn que va resultar una mica llarg doncs, a l'alçada de Salt, un gran control de la G. Civil, en els dos sentits de circulació, amb passamuntanyes i armes llargues, ens va entretenir, i entre nosaltres cap culpable, del que no sabem que estaven buscant. Es van anar fent les parades habituals per deixar companys a diferents llocs.

En definitiva una bona excursió, una millor companyia i, com de costum, molt bon rotllo i ganes de passar-ho bé, d'aprendre alguna

cosa més i de gaudir del dia.

Per acabar, com el títol de la sardana: GIRONA M'ENAMORA. Gràcies a tots i aneu-vos apuntat a les sortides. *Josep Pesa*

Excursió a Peralada

Vam sortir puntuals, com és habitual en el grup, de la Ronda Universitat fins arribar al polígon de Llinars, on vam recollir altres companys i vam esmorzar. I ja, directes cap a les caves Peralada, els 58 inscrits a l'excursió.

Després de veure un audiovisual que explica la trajectòria de la finca des que l'avi dels actuals propietaris, Miguel Mateu, qui era un dels amos de l'empresa de cotxes Hispano Suïssa, la va comprar l'any 1923, fins ara, segueix en mans de la família. Tenen diverses finques, totes a l'Empordà, les quals per les diferents característiques del sòl (argilós, de pissarra, arenós, etc.), fan que les mateixes vinyes, segon on es plantin, donin vins amb un bouquet i uns aromes totalment diferents. Bàsicament tenen plantades vinyes de Cavernet Sauvignon, Garnatxa, Syrah, Merlot i Samsó i fan sobretot vins negres d'una considerable graduació.

La bodega que tenien se'ls va quedar petita per poder investigar i treballar per aconseguir vins de millor qualitat i, l'any 2017, van decidir convertir l'edifici existent a la finca, que havia estat destinat a granja i cavallerisses, en unes modernes bodegues, pensades solament per què el vi i la seva elaboració fos el seu únic objectiu.

Amb aquest ambiciós projecte, van contactar amb el gabinet d'arquitectes RCR d'Olot (guanyadors del premi Pritzker), els quals van intentar conservar l'estructura de l'edifici antic, adaptant-lo a la nova destinació i, a més, integrar-lo en el paisatge de l'entorn i fer-ho el més sostenible possible. Per això, als seus fonaments van incorporar la geotèrmia, capaç d'aprofitar la capacitat del subsol per mantenir una temperatura constant a certa profunditat sigui quin sigui l'època de l'any. Això permet mantenir la temperatura idònia en cada espai i representa una reducció del 40% en la despesa energètica. A més, amb el sostre ondulat que cobreix les caves i recull l'aigua de la pluja, que, a través d'una canal la porta a un dipòsit que l'emmagatzema per destinar-la al rec de les plantes, de les vinyes, (quan és menester), a netejar les cubes i a mantenir els sanitaris en funcionament, però que no és adequada pel consum. Això representa un estalvi important en les despeses.

El gabinet RCR, amb totes aquestes premisses, va fer un edifici ampli, diàfan, lluminós, separades les estances per parets de vidre que permeten tenir, sigui on sigui que esteu situats, una visió molt àmplia de les bodegues. L'edifici es va construir amb el 25% de materials reciclats i l'altre 75% amb productes de proximitat.

Després vam fer un tast de tres vins: **El primer** es deia NOMÉS de raïm garnatxa únicament, d'un paladar molt agradable i és un vi blanc jove. **El segon** va ser el 5 FINCAS, un vi que es fa amb un cupatge de 7 vins de les 5 finques que Peralada té a l'Empordà. Tot i la seva graduació, es noten a la boca uns tocs de fruits vermells i sobretot de fusta, però és molt agradable.

El tercer va ser el MALAVEÏNA, amb raïms exclusivament d'aquesta finca i, que encara que segons els entesos era el millor dels 3, jo el vaig trobar una mica aspre, malgrat que després et deixava un bon gust a la boca.

D'allí vam anar a dinar, bé, com sempre (una mica massa abundant) i apa! Cap a casa... I fins a la propera!.

Antonio Fernández.

XERRADES I TALLERS

EL CHI KUNG

El dia 6 d'octubre vam tenir una nova xerrada d'en Max, aquesta vegada s'havia programat parlar del CHI KUNG, activitat que es va haver de posposar per motiu de la Covid. Ens hi vam trobar vuit assistents.

El CHI KUNG, és una activitat d'origen xinès, que no es considera un art marcial, basada en el taoisme i en els principis de la Medicina Tradicional Xinesa (M.T.C.), que persegueix els equilibris Yin/yang, cuidant la salut de forma preventiva per no estar malalts.

Es poden considerar les activitats com a prèvies del Tai Chi. La traducció del nom, seria, "treball sobre la respiració i la energia". Es tracta de successius exercicis suaus i repetitius, de respiració i de control mental amb relaxació.

L'essència del CHI KUNG és la sincronització dels tres processos vitals: cos, ment i respiració, els anomenats "tres tresors".

La pràctica d'aquesta teràpia requereix tres passos de RELAXACIÓ: la nostra ment, la respiració i, al final, el nostre cos. La finalitat és que amb això treballlem per mantenir desbloquejats els meridians pels que circula la nostra energia vital, permetent que aquesta flueixi de forma correcta, així com també mantenir la elasticitat de músculs i tendons, enfortir els sistemes immunitari, circulatori i limfàtic i cer-

car benestar en general. Al final ens va proposar portar a terme uns petits exercicis d'iniciació, en els que vam posar de manifest que tenim molt recorregut.

Si esteu interessats en més informació:

<https://escuelaqigongjanu.com/s-alud-natural/chi-kung-las-fases-del-aprendizaje/>

També a You Tube, podeu trobar tota mena d'exercicis del CHI KUNG.

Josep Pesa

TALLER DE MEMÒRIA

Els dimarts entre el 4 d'octubre i el 29 de Novembre, de 17:30 a 19 h. es va portar a terme les 8 sessions programades del Taller de Memòria que vam planificar per a aquest trimestre.

Ens hi vam apuntar 14 assistents/tns,

S'han tractat diversos temes, amb la pràctica de diferents exercicis, que ens ha proposat la monitora Francisca. És de destacar la bona predisposició, voluntat, participació, aportacions, i intervencions dels assistents, sempre en un bon ambient de companyonia i respecte.

El dia 29 es va fer la clausura, compartint al final un

pica-pica, amb la monitora, fet amb una variada i encertada aportació de cadascun de nosaltres.

Es va aprofitar l'acte final, per fer una mica de balanç del curs, en el que es va posar de manifest, que per una majoria, no s'havia aconseguit el resultat final esperat, les sessions, potser han tingut un contingut més de caire psicològic que pròpiament d'aconseguir un recull de tècniques, i eines que ens puguin ajudar a mantenir, i millorar, un bé tant preuat com és la memòria, i que per la nostra edat, és cada dia més escàs.

Es planteja poder fer una nova edició del Taller, del que sen parlarà a primer d'any, però amb una decidida dedicació al tema de memòria, si ens recordem.

CAMINADES CULTURALS

Caminades 3er Quadrimestre de 2022

Participants

13 - 09 - Massanet	12
20 - 09 - Massís Cadiretes	11
27 - 09 - Tavèrnoles	09
04 - 10 - S.Joan Les Fonts	13
06 a 16 - 10 Ruta Padre Sarmiento	09
11 - 10 - Boscos d'en Serrallonga	10
18 - 10 - Calders	08
25 - 10 - Taga	12
03 - 11 - S.Quirze de Besora	06
08 - 11 - La Roca, Bosc Encantat	14
15 - 11 - Castellbell i el Vilar	10

22 - 11 - Saldes	05
29 - 11 - Castellcir, castell de Popa	15

Nota - Entre els companys que habitualment participen en les CAMINADES, s'ha creat un grup de WhatsApp en el que setmanalment s'anuncia la pròxima caminada. Per aquells que estigueu interessats en formar-hi part cal que ho indiqueu a qualsevol dels contactes

PITCH & PUTT

Els partits disputats o previstos al llarg del últim trimestre del any 2022, son els següents:

Competició CLASSIC:

05.10.2022 HCP1.

02.11.2022 VALLROMANES.

14.12.2022 CAN PASCUAL

Competició MATCH PLAY:

17.11.2022 TENIS MORA.

21.12.2022 CAN PASCUAL.

A cada prova disputada intervenen 8 jugadors del nostre equip.

P&P XII Campionat JUBICEC (Pentagonal)

27/09 - Sant Cebrià. 20 jugadors

18/10 - Mas Gurumbau 21 “

25/10 - Vallromanes 13 “

08/11 – HCP 1 15 “

22/11 - Sant Cebrià. 15 “

29/11 - Montseny 15 “

13/12 – Portal del Roc (pendent de jugar al tancar la revista, però ja amb 15 inscrits).

Fora de campionat, 18 companys van jugar, al Golf Tàradell.

ELS ESMORZARS DE JUBICEC

ELS ESMORZARS DE JUBICEC

El dia 9 de novembre, ens havíem convocat per l'esmorzar trimestral de JUBICEC, ja en van 14!.

El lloc de trobada, on en diem el nostre cau, "El Tres Encinas", lloc cèntric, on gaudim sempre d'una molt bona atenció.

Ens hi vam reunir 17 socis/es i el nostre company Marbà, a part d'esmorzar, va deixar bona constància gràfica de la trobada que, com podeu veure, cada dia estem més guapos i joves.

El menú va ser l'habitual: diferents mini-entrepans, segons decisió del propi cuiner que, sense grans novetats, sempre l'encerta.

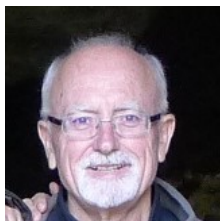
Bon esmorzar, bon vi i, per qui en va voler, també aigua..., en acabar la variació innumerable de cafès, i el sortit de xupitos, que mai ha de falta a un bon esmorzar de jubilats, que carai...

Sense cap pressa se'ns van fer més de les onze, aprofitant per les xerrades, explicar batalletes i experiències i, com no, per arreglar el món que continua igual de fotut...

I ja fins la propera convocatòria, apunteu-vos-hi, que val la pena

Josep Pesa

CRONICA DE LA RUTA DEL PADRE SARMIENTO

Per Josep M. Agustí

Posar-se davant un full en blanc et permet triar com començar.

Em permeto doncs, començar aquest escrit tenint un petit record per un amic d 'un grup de trobades de companys i companyes de l'Alt Empordà amb qui havíem compartit anys de feina a CEC, que malauradament ens va deixar el 2021 . En una d'aquestes trobades el company , com aquell que no vol, ens va proposar fer un desplaçament en avió, per gaudir, com a gourmets, de la setmana gastronòmica de la Festa do Marisco, a O Grove. Recordo molt bé que, entre rialles, tots vam afirmar que sí, que ho faríem. Va quedar en orris per la pandèmia i la mort d'en Pere, EPD.

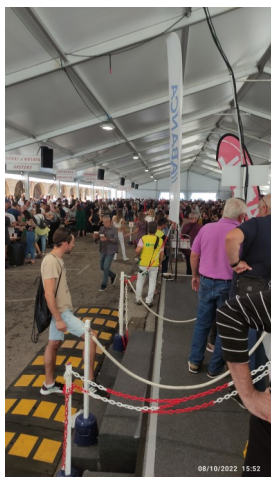
Tenint ben present que entre tots ho fem tot, vam decidir, les dates del viatge: del 6 al 16 d'octubre de 2022.

Trajecte d'anada en tren, destí inicial Pontevedra. A l'hora de sopar compartir el tast de tuita de patates, pop, calamarcets, "volandeiras" i un bon albariño va ser un preàmbul prou engrescador el dia d'arribada.

La primera etapa, tot i ser de 22 km, no prometia gaire, i així va esser. Poio i Combarro, aquest darrer, poble pesquer i d'anomenat prestigi pintoresc van ser una excepció. Zones urbanes, carretera i paisatge interior, si exceptuem l'arribada a Sanxenxo i el seu passeig marítim.

El segon dia, en deixar Sanxenxo, la platja de Silgar, juntament amb Punta Faxilda i la ermita de Nuestra Señora de la Lanzada, ens donen un bon presagi per arribar a O Grove. Navegar cara al vent en un petit vaixell on, a banda d'admirar els cultius de musclos, ostres i vieires i assaborir una bona quantitat de musclos, vam comprovar l'agilitat de les gavines empaitant el que les mans els hi oferien.

La traca del dia va ser trobar-nos amb la Festa do Marisco. Estaven a l'equador de la Festa, doncs enguany, després de l'aturada per la pandèmia, la feien durar dues setmanes. Gaudir-la va ser un plaer molt recomanat als amants de la clova, el marisc i de llepar-se els dits. Els 20 km havien tingut recompensa.

Dormir dos dies seguits al mateix hotel i gaudir de la meravellosa etapa del tercer dia entre vegetació i naturalesa de l'indret, la privilegiada vista de la Ria d'Arousa i el passeig de les Pedres Negres van fer de l'etapa de 32 km al voltant de la península d'O Grove, platja de La Lanzada i la illa de

A Toxa incloses, una meravellosa caminada. Els quilòmetres, sobretot als que van caminar vorejant la illa, s'ho van notar a les cames.

Sortir d'O Grove, el quart dia, amb el bon gust de l'etapa anterior, va ésser engrescador. Ria Arousa se'ns obre als nostres ulls amb una mar encalmada, oferint-nos, juntament amb la "baixa mar", un espectacle únic que ens acompanyarà tot el dia.

Els eucaliptus i alguns pins que es resisteixen a deixar el seu lloc, s'enfilen cel amunt convidant-nos a aixecar la vista per damunt dels nostres caps.

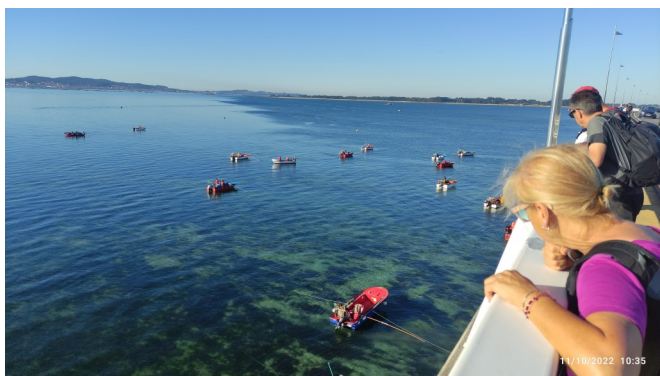
Veure les mariscadores recollir el fruit de quatre o cinc hores de feina, fa que ens adonem que som

uns privilegiats.

Agraïm la bona disposició d'una d'elles en donar-nos uns quants detalls de la seva collita del dia. Pes a cop d'ull: 5 quilos de "japónica", uns 500 grams d'escopinyes, 300 grams de "babosa" o "de carril" i 400 grams de "finas". Preu que en pot rebre per quilo: la "japónica", la més barata, de 10 a 15 euros, i la "fina", la més cara de 40 a 60 euros. Totes passaran per la depuradora abans d'anar al mercat. Si és el mercat minorista, la "fina" pot arribar de 150 a 160 euros quilo.

Classificar amb un simple cop d'ull les diferents varietats mentre es fa anar el rasclet amb el cos vinclat tota l'estona ens fa apreciar millor la seva feina. No passar-se de mida per massa petites; fins i tot porten un petit peu de rei per mesurar-les, és una dificultat afegida que els representa tornar-les a mar. Cal preservar l'ecosistema pel dia de demà.

La taula, sempre agraïda, ens retorna la força per arribar a Cambados, bressol de l'albariño. La comarca que anem trepitjant, O Salnés, ens delecta amb els emparrats acuradament treballats mostrant-nos la feina que no es veu quan el bon vi arriba a taula. Al capvespre, el passeig marítim de Cambados se'ns presenta majestuós ple d'ombres i colors únics de la posta de sol. Hotel Casa Rosita, lluny de qualsevol connotació interessada, un bon hotel que ens ofereix una bona versió de bufet lliure per esmorzar.

Arribar a A Illa de Arousa és el que ens toca fer el cinquè dia. Sense dificultat afegida hi arribem després de creuar el pont que, construït el 1902, connecta a terra ferma amb una llargada de prop dos quilòmetres. Mentre avancem pel pont contemplem els mariscadors de barca. Una feina de dificultat diferent, dempeus a la barca arrastrant i buidant constantment la cistella, amb o sense fruit. Tornem a fer dos dies d'estada en el mateix hotel a A Illa de Arousa.

Avui, sisè dia, ens toca gaudir d'una excel·lent passejada pel parc natural de l'illa. La vegetació ens relaxa del sol i el recorregut, arran d'aigua per la baixa mar, llueix les platgetes d'arena blanca, curulles de petxines, talment com dipositades expressament.

Just en anar a creuar un pont, hem tingut unes informadores d'excepció. La història que els catalans, família Godall-Gual, va representar per Vilagarcia de Arousa: tenir feina assegurada tot l'any i poder aprendre com era la indústria conservera que es practicava a altres indrets fora de Galícia.

Arribat el vuitè dia se'ns presenta l'oportunitat de repetir l'experiència de navegar, cosa que, uns quants, aprofitant l'avinentsa d'afegir-nos a un grup de madrilenys de Vallecás, fem de bon grat. Sortir de Vilagarcia d'Arousa per arribar a Padrón, en una Zodiak, amb 12 passatgers i el patró. La bocana del port, totalment coberta de boira, que no s'esvaeix fins després d'una bona estona.

Segons ens explica el patró estem fent l'itinerari que van fer els deixebles de Santiago, segons la llegenda Atanasio i Teodoro, que transportant per mar des de Terra

Santa el cos del'apòstol, van apropar-se al port Iria Flavia (Padrón), per arribar més tard a Compostela on seria enterrat. Fet que donaria nom a la Traslació.

Una reproducció d'un navili viking ens dóna la benvinguda amarrat prop les torres enruïnades que donaven protecció a les invasions vingudes del nord..

Una passejada per Padrón ens acostava al cementiri d'Iria Flavia on, davant l'església de Santa Maria d'Iria Flavia, reposen les restes del reconegut Camilo José Cela Trulock.

Al novè i darrer dia de l'aventura no tenim més sorpreses, llevat de la d'haver de caminar 28 quilòmetres, per arribar a Santiago de Compostela. A estones el plugim empipador ens acompanya.

Trepitjar novament la Praza do Obradoiro, ens reconforta, pel que representa aquesta nova fita. Tots, vuit nois i una noia, hem arribat i ens reconeixem el dret a donar un merescut descans als nostres peus.

La missa del pelegrí, a les 7 de la tarda, acull una petita representació de la colla, representació que també va assistir a la celebració de les "visperas del peregrino" que es van celebrar un cop acabada la missa. Una visió diferent de la litúrgia.

Nou dies ben aprofitats, gaudint de la natura i de la bona companyia.

Fins la propera.

A continuació us passem la programació del Orfeó Martinenc per al 2023, per gentileza del nostre company Salvador Cormand, del qual ell és membre.

Aneu-hi, ho fan bé i us agradarà

Benvinguts i benvingudes a l'Orfeó Martinenc!

Us presentem la programació de la temporada 2022 - 2023 de Cloteatre que hem preparat amb molta il·lusió i que esperem que podeu gaudir-la tant com nosaltres ho hem fet preparant-la. Aquesta temporada esperem poder tornar a recuperar la normalitat que ens va treure la pandèmia originada per la COVID-19 i us oferim tots tipus d'espectacles teatrals i lírics amb 5 obres de teatre on podem veure comèdia, intriga, tragicomèdia, 4 sarsueles i un recull líric per tancar la temporada. I com no, tornar a gaudir dels nostres Pastorets, després d'haver-los representat per darrera vegada l'any 2019 degut a la pandèmia. Esperem poder veure-us aviat al nostre teatre i de nou, moltes gràcies per la confiança.

Comencem!

Cloteatre **Av.Meridiana 97 Barcelona**

ELS PASTORETS

de Josep Miralles i Salvador Prat

Dissabte 17 de desembre de 2022 a les 18:00 h.
Diumenge 1 de gener de 2023 a les 18:30 h.
Dir. escènica: Albert i Francesc Gómez
Direcció musical: Xavi Dolç

LOS CLAVELES

de José Serrano

FI DE FESTA

Dissabte 14 de gener de 2023 a les 17:30 h.
Diumenge 15 de gener de 2023 a les 17:30 h.
Direcció escènica: Rafa Miralles
Direcció musical: Xavi Dolç

ARSÈNIC PER COMPASSIÓ

de Josph Kaselring

Dissabte 11 de febrer de 2023 a les 21:00 h.
Diumenge 12 de febrer de 2023 a les 18:00 h.
Direcció: Nuria Peidró

LA DOGARESA

de Rafael Millán

Dissabte 11 de març de 2023 a les 17:30 h.
Diumenge 12 de març de 2023 a les 17:30 h.
Dir. escènica: David García i Nuria Peidró
Direcció musical: Xavi Dolç

LA TEVA DONA M'ENGANYA

de Lluís Coquard

Dissabte 29 d'abril de 2023 a les 21:00 h.
Diumenge 30 d'abril de 2023 a les 18:00 h.
Direcció: Jordi Borràs

L'ASSASSINAT D'EN ROGER ACKROYD

d'Agatha Christie

Dissabte 20 de maig de 2023 a les 21:00 h.
Diumenge 21 de maig de 2023 a les 18:00 h.
Direcció: David García

ELS NOIS DE LA BANDA

de Mart Crowley

Dissabte 25 de març de 2023 a les 21:00 h.
Diumenge 26 de març de 2023 a les 18:00 h.
Direcció: Carles Bueno

EL DÚO DE LA AFRICANA

de Manuel Fernández Caballero

Dissabte 13 de maig de 2023 a les 17:30 h.
Diumenge 14 de maig de 2023 a les 17:30 h.
Direcció escènica: Lluís Anido
Direcció musical: José Luis González

RECU LLÍRIC

Diumenge 11 de juny de 2023 a les 18:00 h.
Coordinació general: Rafa Miralles
Direcció musical: Xavi Dolç

IN MEMORIAM

A la memòria dels companys traspassats durant aquest any 2022, dels quals en tenim constància.

Emili Sirvent Roma
Francisco Abad Bartolomé
Ramon Coves Berché
Francesc Franco Cortés
Ramon Gualdo Montanya
Xavier Oliva Margall
Marcel Suñer Rourera
José Ramos Aparicio
Francisca Armengol Domènech
Josep Timón Miquel
Jordi Jubete Siguan
Sebastià Vergé Mari
Jaume Sambola Pijoan
Josep Espasa Ferrer
Joan Mestre Juncosa
Josep Maria Poblet Segur
Miquel Capell Solsona
Joan Altés Xifra
Ramon Ventura Burillo
Francesc Marot Gombau
Carlos José Alvarez González

EL SOMNI DE VIURE

La vida ha estat un somni d'anys
ple de moltes i moltes situacions,
sense adonar-me'n he viatjat
a una diferent dimensió, eternitat
se'n diu del estatge, il·lusions
en mig de la realitat i sens parany,
on hi retrobaré essers molt estimats
a l'ombra del Deu Pare, molt volgut.
Vos recordaré amb molta genialitat
doncs allò que en diem "és la mort,
sols un canvi és; en un futur absolut
vos agrairé vostra estimada amistat.

El trobador de La Segarra

01-12-2022

En aquest nou any:
valora el que tens,
supera el que et fa mal
i lluita pel que vols